

tet af de nye regler, som transport- og energiministerens skitserede tidligere. For der er vel en smertegrænse for, hvor få af de 18 blade der fortsat skulle kunne være støtteberettigede med de nye regler, eller er der ikke det for Venstres ordfører?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jo, det er der vel. Overalt, hvor man har med politik at gøre, er der en smertegrænse et sted, men som jeg svarede før, er det den afklaring, der skal finde sted her i den kommende tid. Så må vi se på resultatet af den afklaring.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

En ægte liberalistisk stats- og presseminister ville vel, hvis han skulle holde sig til sit egentlige idégrundlag, overhovedet ikke acceptere statslig støtte til pressen. Jeg hørte også, at statsministeren var lidt inde på det i sin indledning, for også her skal markedet vel råde, og de, der er i stand til at klare sig selv på markedet, skal overleve. Helt så galt er det ikke gået med pressestøtten i Danmark endnu, men rejsen mod den minimalistiske pressestøtte er begyndt. Argumenterne om markedet som løsning på den danske presses udfordringer har også for længst indfundet sig på regeringsbænkene.

Første hug kom som bekendt, som det er sagt, i 2004, hvor 4.800 uge- og månedsblade mistede portostøtte på 188 mio. kr. Det har også fået klare konsekvenser. Ca. 500 blade er lukket, mange har måttet reducere deres sidetal og udgivelsesfrekvens, og mange hundrede journalister og grafiske medarbejdere har måttet vinke farvel til deres job, som det er blevet sagt tidligere.

Det andet hug er så lige kommet, og jeg er selvfølgelig glad for, at regeringen nu er ved at finde en løsning, som vi forhåbentlig alle kan være med til at løfte på det her område. Men i den debat, som vi har i dag, bliver man nødt til at spørge: Hvad er det, regeringen og pressens minister har gang i? Det er, som om man slet ikke har forstået, hvilken betydning det har for et lille land som Danmark at have en alsidig og mangfoldig presse, ikke alene en dagspresse, hvilket åbenbart bekymrer mest, der dagligt kan gå i haserne på regeringen, men altså også nogle

fag- og foreningsblade, der leverer fordybelse og sammenhængskraft til millioner af danskere.

Jeg tror, alle er klar over, at den største udfordring, vi i Danmark står over for, er globaliseringen, og jeg tror også, at de fleste er enige i, at opskriften for vores lille land går ud på, at vi skal være bedre uddannet, vi skal være mere viden- de, og vi skal være mere kreative end vore konkurrenter.

Men så forbløffes man altså over, at regeringen åbenbart ikke kan få øje på, at pressen, herunder også fag- og foreningsblade, rent faktisk er et vigtigt instrument for Danmark i globaliseringen. Her henter mange millioner danskere dagligt informationer og faglig viden, som indgår og bruges både på arbejdet og i dagligdagen.

For fagblade og tidsskrifter viser en helt ny undersøgelse, som Kulturministeriet har fået foretaget, at 40 pct. af befolkningen stort set dagligt eller næsten hver uge læser fagblade og tidsskrifter. Det er en stigning fra 16 pct. til 40 pct. siden 1998, og i forhold til tidligere er der sket et tilsvarende fald i andelen, der aldrig læser fagblade eller tidsskrifter.

Jeg spørger: Hvorfor skal den vigtige oplysningsfremgang, der her er hos en stor del af befolkningen, sættes over styr, fordi regeringen har valgt at føre et ideologisk korstog mod fagbladene, eller, hvilket er lige så uforståeligt, fordi regeringen ikke kan se, at i en fragmenteret og globaliseret verden og ikke mindst en medieverden, der i højere grad domineres af kommercielle og multinationale interesser og værdier, bidrager pressen, herunder også fagpressen, til at holde fast i foreningsfællesskabet, i sproget og såmænd også i den danske konkurrenceevne?

KL 19.50

Det kan også siges på en anden måde: En stærk, kvalitetsbetonet presse er en del af den danske eller den skandinaviske model i globaliseringen, hvor vi lægger vægt på uddannelse og viden på højt niveau hos borgerne. Det er også et parameter for os i verdenskonkurrencen.

Vi Socialdemokrater vil styrke og udvikle de danske medier og dansk presse, og det, der er behov for nu, er, når vi har muligheden for det, at gennemføre en sammenhængende reform af pressestøtten i Danmark, som sikrer mangfoldighed, som sikrer den demokratiske debat, og som sikrer lige konkurrencevilkår for hele den skrevne presse, ikke kun dagspressen.

Det vil vi være åbne over for at diskutere. Jeg synes, at der er mange muligheder, og jeg synes, at det forslag, regeringen nu har lagt frem, er